

Christoph Redecker

**Rector Universitatis Rostochiensis Christophorus Redeker, Iuris Utrisque Doctor
& Profess. Publ. ad ... Exequias ... Virginalae Dorotheae, filiae ... abs
moestissimo Patre Viro ... Dn. Johanne Sibrando, I.U.D. & Antecessore huius
Academiae ... paratas Omnium ordinum ac dignitatum Cives Academicos
officiosissime invitat**

Rostochii: Weppplingius, [1685]

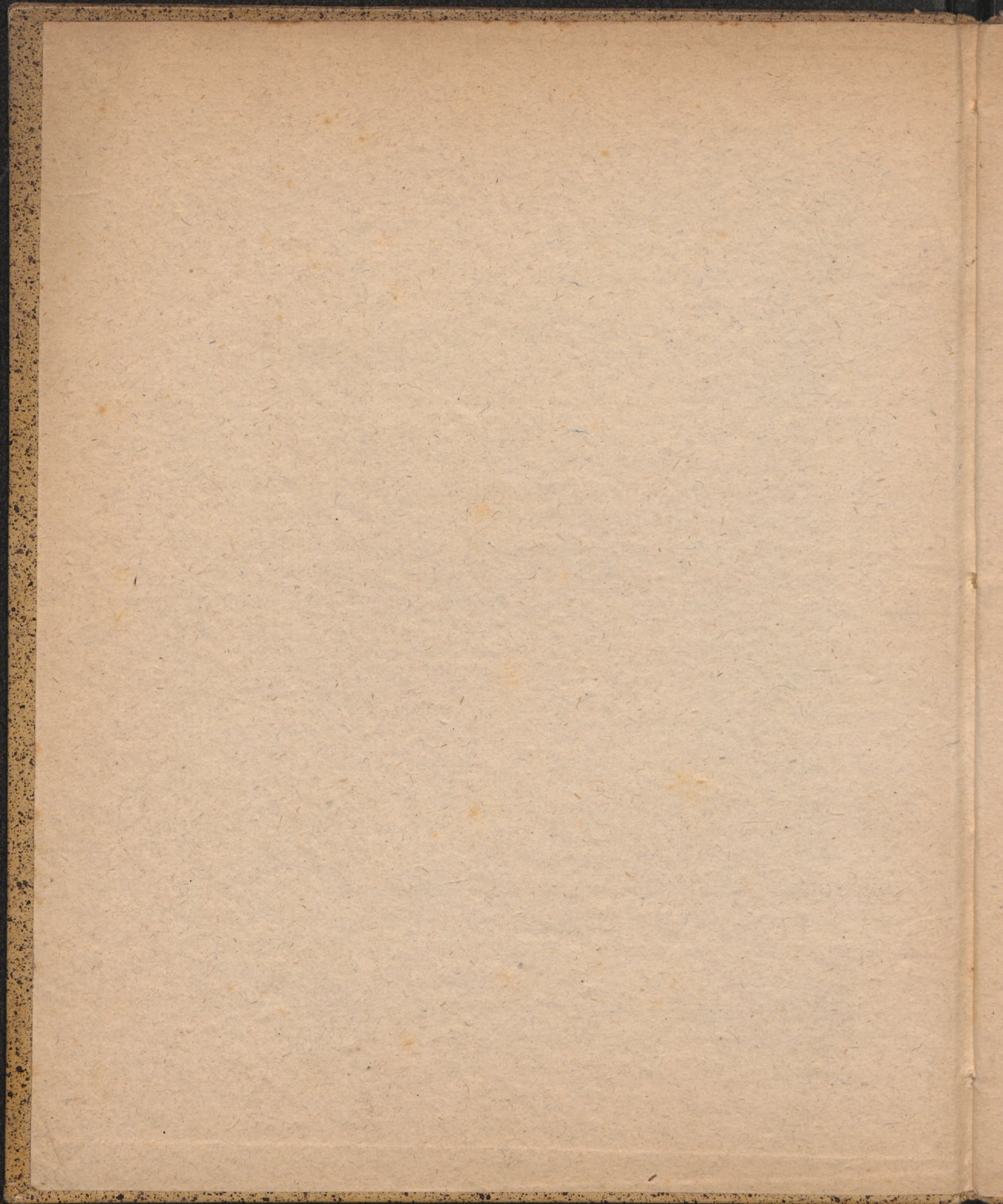
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn774761849>

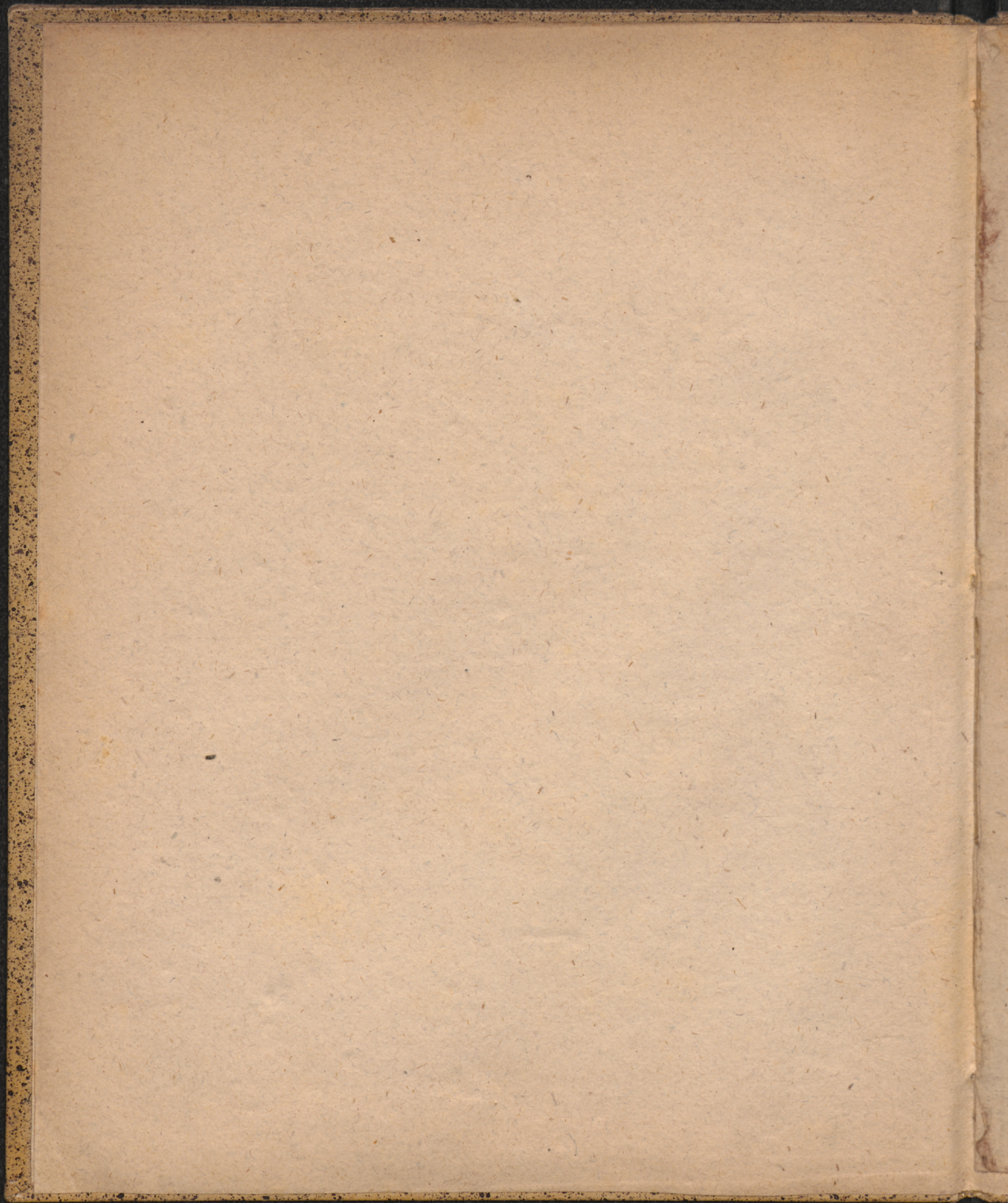
Druck Freier Zugang

Redeker, Chr.,
in
D. Sibrand.
Rostock. 1685.

3

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
CHRISTOPHORUS
REDEKER,

*Juris Utriusque Doctor ac Profess. Publ.
ad frequentandas ex merito
EXEQVIAS,
NOBILISSIMÆ, MELLITISSIMÆQUE VIRGUNCULÆ*

DOROTHEÆ,

filia, nunc cheu! desideratissimæ

abs moestissimo Patre

*VIRO NOBILISSIMO, AMPLISSIMO & CON-
SULTISSIMO*

DN. JOHANNES
SIBRANDO,

*J. U. D. & Antecessore hujus Academiae Ce-
leberrimo, Fautore, Collega & Amico honoratissimo
pie solenniterque paratas*

*Omnium ordinum ac dignitatum CIVES ACADEMICOS
officiosissime invitat.*

ROSTOCHII, Typis JOH. WERPLINGII. Acad. Typogr.

Primum hoc funus est,
quod efferendum indicare
debui publico Programma-
te. Erepta est suis Parenti-
bus, quos veneror, filia mellitissima, do-
num illud Dei charissimum, & quidem
eâ ætate, quæ à tumulo aliàs creditur lon-
gissime remota. Vix per novendecim
menses viderat Dorothea nostra lucem,
cum luce naturali amplius frui denegaret
lex naturæ. Vix mundum ingressa, cum
egressus iterum juberetur; ita horam mortis
incerta est, certissima autem mors ipsa,
omnibus moriendum est. Quando verò?
hoc omnibus ignotum est. Cur autem Do-
minus noster hoc incertum esse voluerit,
Gregor. in homil. id testatur dicens: *Horam
ultimam idcirco Deus noster nobis voluit esse incognitam,
ut semper possit esse suspecta, ut dum illam præv videre non
possumus, ad illam sine intermissione properemus.* Et
Augustinus de disciplina Christiana: *latet, in-
quit, ultimus dies, ut observentur omnes dies.* Mortis
igi-

igitur quilibet semper sit memor, sit vita
nostra meditatio mortis; *Nihil, a què nobis pro-*
ficiet, ex sententia divi Hieron. ad temperantiã
omnium rerum, quàm frequens cogitatio brevis ævi
huius incerti. Quicquid facies, respice mor-
tem. A morte omnia pendent, vita æ-
terna aut æterna mors: Gehenna aut glo-
ria, malum aut bonum, omnia pendent à
morte. Memor igitur sis mortis, ne te
mori poeniteat: *in quo, enim juxta Aug.*
ad Dioscor. quemque invenerit suus novissimus di-
es, in hoc eum comprehendet mundi novissimus dies, quo-
niam qualis in die isto moritur, talis in illo die judicabitur.
Cautè igitur moriendum, quod tamen si-
ne meditatione mortis quotidianà fieri
non potest, sive Ethnici fuerint sive Chri-
stiani qui ultimũ naturæ debitum persol-
verunt; licet hi certam spem resurrectio-
nis, illi vero dubiam modò habuerint,
semper solliciti fuerunt de morte. Plato
vitam sapientum nominabat meditatio-
nem mortis. Cicero dicit dies noctesque
cogitandum est, jam jamque moriendum

esse. Nota quoque illa salutatio, quam
cubicularius Regi suo Philippo, Alexan-
dri Patri, facere debebat: Cogita, ô Rex
te esse mortalem. Maximilianus opti-
mus imperator, ut memor esset mortis,
per quinquennium & amplius feretrum
secum duxit. Dulcis equidẽ memoria est
mortis, nam mors ipsa multum dulcedi-
nis secum semper fert, quid enim mors est
aliud piis, quam depositio sarcinæ gra-
vis? finis tot ærumnarum, miseriarum, cu-
rarum? felix igitur, terq; quaterqve felix
ille qui bene mortuus est, immaturus
occiderit seu maturus ævi ille enim co-
gitet à Deo se esse vocatum, ne diutius ve-
xetur à noxiis: Hic è contra perpendat,
quod sit exemplū, quo & alii bene vivere,
& bene mori discant. Quippe ineptiæ jux-
ta Ciceronem sunt penè aniles: *Ante tem-*
pus mori miserum esse, quale enim tempus
desideras, nonne naturæ? vitam dedit

no-

nobis mutuò Deus nullo præstituto die!
non igitur qveramur qvò repetat eam,
qvando vult. Non refert, qvot annos ha-
beam juxta eundem Cic. sed qvot acce-
perim, verba enim ejus sunt: *Si plus vivere
non possum, hæc est mea senectus. Quicumque ad extre-
mum sui fati venerit, hic moritur senex.* Filiola i-
gitur Consultissimi, Excellentissimiqve
Dni. D. JOHANNIS SIBRANDI, felix
habenda fortunataqve, bene enim mor-
tua est, licet non diu vixerit. Non ex
diuturnitate vitæ, sed ex morte omnis fe-
licitas existimanda. Ut autem vitam
morbū & mortem mellitissimæ ani-
mæ solito more apponam, eo ordine,
qvo ab Excellentissimo Parente, Fautore
atq; Collega plurimū dilecto, mihi præ-
scripta ea omnia sunt, referā. Nata scitissi-
ma hæc puella hîc Rostochii & qvidē an-
no, reparatæ Salutis MDC LXXXIII. die
XVII. Decemb, Prima optimorum Pa-

A 3

ren-

rentum cura fuit, Christi Servatoris familiae, per sa-
 lutare regenerationis lavacrum insertam æternæ
 vitæ reddere heredem, instillavit deinde suas Mater
 virtutes, humanitatem, modestiam & quæ ætatem
 maxime teneram ornat, infuscatam pietatem cum
 lacte proprio, ne, quod fieri nonnunquam solet, si-
 mul cum nutricis alienæ lacte vitia etiam & mores
 improbos inbiberet. Nec mirum quod nostra quo-
 que desideratissima propterea multa de se eximia
 Parentibus promitteret, magnam quoque de scitissi-
 mæ Natæ Parentes, Cognatq; spem conciperent. Ve-
 rum Deo aliter id visum est, dulcissimam nempe no-
 stram DOROTHEAM avocare, ne calamitatibus
 humanis obnoxia esset planta illa cœlo destinata. A-
 vocavit igitur illā die X^{IX}. Aprilis circa horam V.
 vespertinam anni hujus currentis M. DCLXXXV.
 Ne quoque majores tacitus præteream: Patrem ha-
 buit mellitissima defuncta, sæpius bene nominatum
 & de nostra Academ. meritissimum Dominum JO-
 HANNEM SIBRANDUM, Antecessorē Excellen-
 tissimum, Fautorem, Collegam & Amicum honora-
 tissimum. Matrem vero omnigenā muliebri virtute
 conspicuam BARBARAM CARSTENS. Avus Pa-
 ternus ipsi extitit HEINRICUS SIBRAND U. J. D.
 atq; Nobilissimorum Ordinum Meklenburgicorum
 Syndicus dexterrimus, Avia CATHARINA Deut-
 schen/

ſchen / femina egregia: Avus Maternus fuit Vir
 Nobiliſſimus atqve Excellentiffimus Dominus JOA-
 CHIMUS CARSTENS U. J. D. qvondam Sereniſ-
 ſimi Principis ac Dòmini Domini *AUGUSTI* Sa-
 xoniæ, Angariæ & Weſtphaliæ Ducis Glorioſiſſimæ
 memoriæ Cancellarius, dein Liberæ Civitatis Impe-
 rialis Lubecenſis Syndicus Primarius. Avia Ma-
 terna ELISABETHA à WICKEN ex Nobiliſſima
 Patritiorum Lubecenſium familia oriunda. Proavũ
 paternum habuit DN. JOHANNEM SIBRAN-
 DUM U. J. D. & P. P. nec non Syndicum hujus Ci-
 vitaris meritiſſimum. Proaviam agnovit pater-
 nam ANNAM SCHILINGIAM Conſulis hujus Ci-
 vitaris primarii unicam filiam, Matronam ſpectatiſſi-
 mæ integritatis. Proavus maternus fuit DN. NICO-
 LAUS CARSTENS Conſul Salzwedeliensis qvon-
 dam fulgidiſſimus; ex altera linea THOMAS
 à Wicken / Senator & Camerarius Lubecenſis præ-
 elare meritus. Hi ſunt majores, quibus ſuam ori-
 ginem Tenerrima, nunc cheu! Deſideratiſſima
 DOROTHEA debet. Cujus cum defunctæ Corpuf-
 culum, terræ, matri comuni, hodie horā prima ite-
 rum ſit reddendum, noſtrum omninò erit, CIVES
 OMNIUM ORDINUM HONORATIſſi-
 MI, pulcherrimæ ſraviffimæqve puellulæ exequi-
 as, digniſſimā frequentiā, celebrare, Pietatiſqve of-
 fici-

scilicet præstare, & iusta solvere. Exigit enim hoc
ipsa erga mortuos benevolentia; Exigit hoc erga
Nobilissimos defunctæ populæ parentes gratus
animus, Exigit hoc Defunctæ nostræ Affinium atque
Amicorum benevolus in Nostram Academiam affe-
ctus Ex Officio igitur, quo in præsentiarum fun-
gor, omnes cujuscunque ordinis Cives Academicos;
prout cujusque dignitas vel status ratio exposcit,
rogatos volo, ut hora post meridiem prima in æde à
D. Nicolao sic dicta frequentes conveniant, funeris-
que hanc deductionem honorifica sua præsentia
auctiorem augustioremque efficiant; ita suum
quisque fatum pariter secum in animo
reputabit. Valet.

Publ. Rostochii 4. die Maji, Anno 1685.

Convenietur in æde D. Nicolao sacra hora prima
pomerid.

nobis mutuò Deus nullo præ
non igitur qveramur qvòd re
qvando vult. Non refert, qvò
beam juxta eundem Cic. sed
perim, verba enim ejus sunt:
*non possum, hæc est mea senectus. Qvum
mum sui fati venerit, hic moritur senex.*
gitur Consultissimi, Excellen
Dni D. JOHANNIS SIBRA
habenda fortunataqve, bene e
tua est, licet non diu vixerit.
diuturnitate vitæ, sed ex morte
licitas existimanda. Ut aut
morbum & mortem mellitiss
mulæ solito more apponam, e
qvo ab Excellentissimo Parente
atq; Collega plurimū dilecto,
scripta ea omnia sunt, referā. Na
ma hæc puella hîc Rostochii &
no, reparatæ Salutis MDC LX
XVII, Decemb, Prima optimo

A 3

